

ДЖОЙС МАЙЄР

Коли ж,
Господе,
Коли?

Любий друже!

Надсилаємо Вам книгу
Джойс Майер «Коли ж, Господе, коли?».

Бог для всього призначив свій час. У певних випадках Він відповідає на Ваші молитви швидко. В інших — чекає, доки Ви будете готові мудро розпоряджатися тим, про що у Нього прохаєте. У призначений Богом час Ваші мрії здійсняться, і Ви побачите, як сильно Він любить Вас.

Увага! Будь ласка, дотримуйтеся закону про авторські права. Всі права на цю книгу закріплені міжнародним законом про авторські права. Зміст книги та/або її обкладинка не можуть бути відтворені повністю або частково у будь-якому вигляді без письмового дозволу автора.

Бажаємо плідного читання!

Коли ж,
Господе,
коли?

ДЖОЙС
МАЙЄР

Київ
2006

Всі цитати із Писання без спеціальних позначок взяті з Розширеного перекладу Біблії — *The Amplified Bible*. Цитати, що відмічені буквами СПБ, перекладені з Російського синодального перекладу Біблії.

Коли ж, Господе, коли?

© 2006 Джойс Майєр

When, God, When?

Copyright © 1994 by Joyce Meyer

Life In The Word, Inc.

P.O.Box 655

Fenton, Missouri 63026

All rights reserved.

Перекладач: Фролова Наталія
Редактор: Красовська Світлана
Коректор: Артеменко Наталія
Дизайн обкладинки: Ушакова Н.
Верстка: Абрамян С.

Всі права закріплені міжнародним законом про авторські права. Зміст книги і обкладинка не можуть бути відтвореними цілком чи частково в будь-якому вигляді без письмового дозволу автора.

Зміст

<i>Передмова</i>	6
1. Очікування та довіра	8
2. У правильний час	12
3. Призначений час	20
4. Покликання	23
5. Помазання	27
6. Відділення «Життя у Слові» починається	39
7. Ви стомились чекати?	43
8. Терпіння, будь ласка!	49
9. Коли здійсняться мої мрії?	54
<i>Молитва покаяння</i>	56

Передмова

Ми служимо Всезнаючому Богу, Який постійно тримає нас у полі зору. Бога неможливо здивувати. Він *наперед* знає все, що відбудеться. У Псалмі 138 сказано, що Йому наперед відомі всі наші думки, всі наші слова. Навіть якщо ми ще нічого не сказали. Отож більшості з нас треба вчитися довіряти Богові, щоб не запитувати Його: «КОЛИ?»

Саме це запитання найбільше турбує нас. Я написала цю книжку, щоб із власного досвіду поділитися тим, що Господь відкрив мені про це. Тривалий час я не мала терпіння, була розчарована і роздратована. Але, проходячи через різні життєві ситуації, я навчилась довіряти Тому Єдиному, Хто все знає.

Коли ж, Господе, коли?

Молюся, щоб мир Божий наповнив тебе в Його присутності, щоб ти довіряв Богові. Як каже цар Давид, «в Твою руку кладу свою долю» (Псалом 30:16).

1

Очікування та довіра

«А я покладаю надію на Тебе, о Господи, я кажу: Ти мій Бог! В Твою руку кладу свою долю, Ти ж визволь мене від руки ворогів моїх і моїх переслідників!»

(Псалом 30:15,16)

У цьому вірші псалмоспівець каже, що довіряє Богові, бо знає, що Він звільнить його, коли виникне така потреба. Довіра дає змогу говорити: «Моя доля в Твоїх руках». Я навчилась, що довіра залишає деякі запитання без відповіді, вона каже віддати своє життя Богові, покластися на Нього з вірою. Навіть якщо ми щось

не знаємо, Господь знає. Нам хочеться, щоб усе в нашому житті складалось якнайкраще і зараз — *не пізніше!* Однак зростаючи духовно, ми вчимося вірити, що Бог знає і визначає найкращий час для кожної події в нашому житті. Так, у Посланні до євреїв 11:1 написано: «А віра — то підстава сподіваного, доказ небаченого». Ми можемо вірити сьогодні, але не завжди можемо негайно побачити прояв нашої віри.

Довіряти Богові — означає не знати, як Він діятиме і коли зробить те, про що ми Його просимо. Ми кажемо: «Бог ніколи не спізнюється». Але Він також і не поспішає, ніколи не діє раніше за визначений Ним час. Чому? Господь використовує усі ці ситуації, щоб зміцнити нашу віру в Нього, до того ж очікування сприяє духовному

зростанню.

Нещодавно наші партнери в служінні опинилися у складній непередбачуваній ситуації: з'ясувалося, що до 15 квітня їм треба сплатити додаткові податки. Однак ця пара прийняла рішення — віддати більші пожертвування служінню «Життя у Слові», ніж вона робила до цього. Подружжя вірило, що Бог зробить диво. Так і сталося. 14 квітня вони отримали необхідну суму для виплати податків. Чому не 1 чи 5 квітня? Чому Бог іноді чекає до останнього дня чи до останньої хвилини?

Причина в тому, що Бог навчає нас довіряти Йому! Довіра не передається у спадок, цього треба навчатися. Бачачи Божу вірність у складних ситуаціях, ми вже не покладаємося тільки на себе. Щоразу більше й

більше ми надіємося на Бога.

Отож очікування Божого часу відіграє важливу роль у навчанні довіряти Богові. Якби Він миттєво відповідав на всі наші прохання, ми не змогли б зростати і досягти духовної зрілості. Очікування та довіра — близнюки. Вони йдуть пліч-о-пліч.

2

У правильний час

У Книзі Левит 26:4 сказано: «...то дам ваші дощі в їхнім часі, і земля дасть свій урожай, а польове дерево дасть плід свій». У Посланні до галатів 6:9 написано: «А роблячи добре, не знуджуймося, бо часу свого пожнемо, коли не ослабнемо». А в Першому посланні Петра 5:6 апостол закликає нас: «Тож покоріться під міцну Божу руку, щоб Він вас Свого часу повищив».

Коли ж настає цей «свій час»? Я впевнена, це коли Бог знає, що ти готовий, що інші, хто стоїть поруч з тобою, теж готові, і коли вирішення пи-

тання узгоджується з Божою волею. Бог має індивідуальний план для кожної людини, але Він так само має загальний план, у якому задіяні люди в усьому світі.

У моєму житті був час, коли я переживала розчарування, тому що в служінні не відбувалося ніяких зрушень. Я знала, що помазана навчати Слова Божого, але всі двері переді мною були зачинені. Здавалось, я так довго чекаю, хоча вже готова служити. Бог добре попрацював над моїм характером, і мені було не зрозуміло, чому нічого не відбувається в моєму служінні. Пам'ятаю, як я запитувала: «Боже, чого Ти чекаєш? Я ще не готова?» Він відповів: «Ти готова, але ті, хто буде причетний до цього служіння разом із тобою, не готові. Я ще працюю над деякими речами в

їхньому житті. Отже, тобі доведеться зачекати».

Річ у тому, що Бог не підштовхує, не підганяє, не маніпулює і не тисне на людей. Він веде, направляє, пропонує і дає право вирішувати: йти за Ним чи ні. Це особиста відповідальність кожного: підкорити свою волю Йому для здійснення Його мети. Іноді одній людині на це потрібно більше часу, ніж іншій. Тому якщо Господь готує групу людей, які мають досягти спільної мети, деякі з них будуть готові раніше за інших. Дуже важко на початку, коли вони ще не знають Божого плану і навіть незнайомі один з одним.

Уявімо таку ситуацію: дівчина просить Бога дати їй чоловіка, який найкраще їй підходитиме. І Господь готує його для неї. Але вона вже сто-

милає чекати, бо не бачить, що робить Бог. Можливо, дівчина просила, щоб її майбутній чоловік був зрілим християнином, який володіє дарами Духа Святого і має покликання на повне служіння. Бог почув це прохання, і тепер дівчині доведеться зачекати, поки Він виконає її «спеціальне замовлення». А на це потрібен час. Бо такими віруючими не стають за одну ніч. Але головне те, що в Божому плані є саме той партнер, якого просила дівчина.

Дейвові, наприклад, не довелося довго чекати на мене. Але він не був занадто вимогливим у молитві. Він просив, щоб Бог дав йому дружину — дівчину, яка підходила б саме йому і якій він зміг би допомогти. Він помолвився, минуло півроку і ми зустрілись. У нас було п'ять побачень,

і ми одружились. Ця книжка була видана у 1994 році, і на той час ми вже були одруженні протягом 28 років. Дейв завжди казав, що вже після першого побачення зрозумів: я саме та єдина дівчина, яка має стати його майбутньою дружиною. Але він не одразу попросив мене одружитися з ним, щоб не шокувати мене.

Вже через три тижні після одруження Дейв зрозумів, що я маю проблеми і дуже потребую його допомоги. Дейв швидко отримав відповідь на своє прохання, але йому довелося пережити важкі часи, коли я зростала і змінювалась, звільняючись від тягара жорстокого минулого.

Бог знав, що Дейв досить зрілий християнин, який зможе пройти важкий шлях разом зі мною, тому Він відповів на його молитву швидко.

Дейв мав достатньо сили, щоб допомогти тому, хто має багато проблем і не може їх розв'язати. Мій чоловік дозволив Богові використати його у цьому служінні, і Господь діяв через нього. А якби він просив когось досконалішого? Гадаю, в такому разі на деякий час Бог відклав би відповідь на прохання Дейва і йому довелось би зачекати, поки Бог змінив би мене.

Думка, яку я намагаюсь донести, полягає в тому, що коли ми чекаємо відповіді від Бога, треба пам'ятати: Він змінює не тільки нас, а й інших, щоб відповісти на нашу молитву. І тільки віра може скоротити час очікування.

Тепер застосуємо принцип «у правильний час» у розв'язанні фінансованих проблем. «Улюблений, я молюся, щоб добре велося в усьому тобі, і щоб був ти здоровий, як добре ве-

деться душі твоїй» (З Івана 2). З цих слів ми бачимо, що матеріальне процвітання залежить від нашої зрілості. Від того, наскільки наша душа процвітає, залежить, як швидко ми дозволимо Богові узгодити наш розум, емоції, волю з Його волею.

Зрілість — це процес, що потребує часу. Скільки — залежить від того, який саме Божий план для певної ситуації і чи готові ми прийняти і діяти згідно з Божою волею. Бог дуже любить нас, тому не може дати процвітання, до якого ми не готові. Він каже в Посланні до галатів 6:9: «А роблячи добре, не знуджуймося, бо часу свого пожнемо, коли не ослабнемо». Правильний час — це коли Бог вирішує, готові ми чи ні, а не ми самі.

Отримавши великі благословення, людина може стати пихатою, тому

в Біблії даються поради, наприклад, не поставляти лідерами новонавернених. Вони недостатньо зрілі, і, опинившись при владі, можуть загордитися (1 Тимофія 3:6).

На все — свій досконалий час, і йдучи за Богом, діючи в Його часі, ми будемо в безпеці. Я молюся, щоб мої воля і бажання узгоджувалися з Божими планами, щоб я діяла у визначений Ним час, не поспішаючи і не запізнюючись, іти з Ним нога в ногу.

3

Призначений час

Коли учні запитали Ісуса про останні часи, Він відповів їм, що то не їхня справа знати час, який Батько поклав у Своїй владі (Дії 1:6 — 8). Учні вважали, що Ісус встановить земне царство. Тому й цікавились, коли Він відновить Ізраїль. Вони так і не зрозуміли, що Ісус покликаний встановити духовне Царство, яке буде не навколо, а всередині них. Біблія попереджає, що знання без мудрості — небезпечні. Якби Ісус повідомив учнів про точний час встановлення Свого Царства, то вони так і не зрозуміли б його суті. Отож ці знання

могли б завдати шкоди.

Часто ми хочемо дізнатися про те, КОЛИ щось відбудеться. Але Бог не може надати нам такої інформації, бо в нас недостатньо мудрості, щоб її правильно застосувати. У Книзі пророка Авакума 2:3 сказано: «Бо ще на умовлений час це видіння, і прискіпає кінець, і не обмане. Якщо б протягнулось, чекай ти його, бо воно конче прийде, не спізниться». Виповнення видіння не запізниться ні на день.

Призначений час означає те, що Бог знає, коли, де і як має щось виповнитися, і цей час правильний. Ми маємо підкорити себе і свої плани Божій мудрості й силі і довіряти Йому, бо Він обіцяє, що не запізниться. Призначений час також означає, що час для певних подій вже встановлено

і він узгоджується з вічними завданнями Бога. Це як призначена зустріч. Ми не зможемо побачити виконання омріяного до призначеного часу. В Бога Свій час для кожної події, і будь-яке питання в нашому житті вирішуватиметься у визначений Ним час. А ми маємо заспокоїтись і терпляче чекати, тому що Бог не поспішає і не запізнюється. Все відбудеться у призначений Ним час.

4

Покликання

Отримавши покликання від Бога, зазвичай людина проходить три періоди становлення. Перший період — це власне саме покликання робити певну справу, другий — помазання і третій — вибрання. Якщо Бог має особливі плани для людини, то ці періоди бувають дуже довгими. Особливі плани не означають всесвітню відомість. Це означає, що людина матиме вплив на маси. Поговорімо окремо про кожен з трьох періодів.

Для декого покликання може бути несподіванкою, або, навпаки, людина знає, що одного разу це має

відбутися. Пам'ятаю, читала, як один з президентів США у своєму інтерв'ю розповів, що ще в молодості мав бажання бути президентом Америки і завжди знав, що колись це станеться.

Моє покликання було для мене несподіваним. Одного ранку я лежала в ліжку і раптом Господь сказав мені: «Ти повсюди проповідуватимеш Моє Слово і матимеш велике аудіослужіння». Незважаючи на те, що це не був фізичний голос, він досить голосно звучав усередині мене. Відтоді я вже знала своє покликання і бажання нести людям Слово Боже постійно зростало.

До того дня я не знала, що покликана проповідувати і навчати Слова Божого. Однак коли почала розмірковувати про своє минуле, то помітила багато вказівних знаків, які свідчили

саме про це покликання. Наприклад, я завжди вміла висловлювати думки в усній і письмовій формі. Навіть коли я ще навчалася у школі, люди приходили до мене за порадою. І вже тоді в мене було бажання допомагати іншим у розв'язанні їхніх життєвих проблем. А на шкільному випускному вечорі мене попросили звернутись з промовою, яка б усіх надихнула й підбадьорила. Після закінчення школи я планувала продовжити навчання і стати психологом, щоб професійно допомагати людям.

Моє духовне зростання тривало після шлюбу з Дейвом, однак я все одно страждала від внутрішніх проблем, які були пов'язані з насильством у минулому. Тоді ми вже мали трьох дітей. Пригадую, як ми приїхали додому після служіння, я поклала дітей

спати й лягла сама. У будинку було затишно, тихо і темно, і я повторювала послання, яке проповідував пастор. Тоді я не розуміла, навіщо це робила. Але сьогодні знаю. Твоє покликання може бути раптовим або очікуваним, але відтоді, як ти його отримав, починається період підготовки.

5

Помазання

У підготовчий період відбувається помазання. Інакше кажучи, Дух Святий дає нам можливості й силу робити те, до чого Бог нас закликав. Він навчає, направляє, допомагає й зміцнює нас. Він формує нас, ніби створюючи посудину, яку міг би використати Майстер. Можливо, на це піде багато років.

Згадаємо Мойсея. Він знав, що покликаний звільнити свій народ від єгипетського рабства. Тому негайно і з великим старанням почав «втілювати Божі плани» в життя: вбив єгиптянина, який принижував ізраїльтянина. Після цього йому довелося переховуватись у

пустелі, де він провів сорок років, був чабаном, навчався Божих шляхів і покорі. Мойсей набував досвіду.

Без належної підготовки, досвіду і вміння підкорятися людина діятиме на власний розсуд, самотійно визначаючи час для здійснення подій і не чекаючи Богом призначеного часу. Ми отримуватимемо помазання згідно з нашою підготовкою.

Інший приклад — життя Йосипа. Він був покликаний Богом стати правителем Єгипту, щоб врятувати багато тисяч людей від голодної смерті. Ще в дитинстві він бачив пророцькі сни про своє майбутнє і розповідав їх братам. Але їм не подобались такі сни, в яких вони вклонялися молодшому братові, тому продали Йосипа в рабство. Розповідаючи те, що снилося, Йосип не мав на думці нічого поганого. Він був слухняним хлопчиком, але

йому бракувало мудрості. Розголошення снів призвело до життєвих проблем. Однак і це Бог перетворив на добро: Йосип набув досвіду. Випробування підготували його до покликання. Його зрадили не тільки брати, а й друзі, яким він довірився. Його несправедливо звинуватили й покарали. Йосипові довго довелося чекати, перш ніж виповнилися його сні.

Мабуть, ми всі маємо подібний досвід, але він допомагає нам зростати. Труднощі готують нас до майбутнього, загартовують, щоб ми були готові долати подальші перешкоди. Проте не треба плутати: проблеми створює не Бог, а сатана. Диявол робить усе, аби вбити нас, а Бог обертає всі його намагання нам на добро. Йосип так і каже своїм братам: «Ви задумували були на мене зло, та Бог задумав те на добре, щоб зробити, як вийшло

сьогодні, щоб заховати при житті великий народ!» (Буття 50:20).

Коли Бог покликав мене проповідувати Його Слово, родина і друзі не повірили мені. Я почувалася дуже самотньою, було образливо. Мене не розуміли, погано відгукувалися. Тоді я була різкою, дуже емоційною і занадто старанною. Але цей період проходить кожен, кого Бог готує до виконання Його планів.

Якщо ви гадаєте, що не маєте таких проблем і цілком позитивні, хочу попередити: вас чекає багато неприємних відкриттів про себе. А поки ви «не покоритесь під міцну Божу руку» (1 Петр. 5:6), призначений для вас час не настане. Сьогодні я можу чітко визначити етапи розвитку мого служіння, які тісно пов'язані з періодами особистого зростання. І кожен період давав певну міру помазання.

Уроки Біблії вдома

Перший крок підготовки почався з того, що Бог сказав мені залишити гарну роботу, аби я мала більше часу на підготовку. В результаті наш бюджет скоротився вдвічі. Бог завжди покривав усі наші потреби, але в цілому це були «неврожайні роки». Я почала проводити заняття з вивчення Біблії вдома, і це тривало приблизно п'ять років. Перші два з половиною роки я проповідувала раз на тиждень, але згодом людей збиралося так багато, що ми почали проводити заняття два рази — вранці і ввечері. Люди, яких я навчала, а це приблизно 25 чоловік на кожному занятті, не хотіли жертвувати, хоча й бачили, що ми перебуваємо не в найкращому фінансовому стані. Таке ставлення ображало мене, водночас показувало мої мотиви. Я й далі

навчала і робила це не заради грошей. Іноді доводилося стримувати своє незадоволення, але згодом я зрозуміла, що все це відбувається з певною метою. Бог хотів, щоб я знала, хто і як даватиме нам усе необхідне. Він прагнув стати єдиним джерелом забезпечення, тому я проходила через різні складні ситуації, в яких була змушена чекати і яких так хотіла уникнути.

Багато людей саме так і чинять. Вони мають покликання, але відмовляються проходити підготовку й труднощі, тому не виконують свого призначення. «Багато покликаних, але мало вибраних» (Від Матвія 20:16). Один проповідник пояснив це місце Писання так: багато покликаних, та лише кілька з них згодні робити все, до чого покликані. Що ж треба робити? Про це написано у Другому

посланні до Тимофія 2:15: «Силкуйся поставити себе перед Богом гідним, працівником бездоганим, що вірно навчає науки правди». За той час, коли я у власному будинку навчала Слова Божого 25 чоловік, Бог багато в чому змінив мене, дав те, що я потім змогла використати в служінні.

Поклади на полицю

Потім був час, коли в моєму служінні нічого не відбувалося. Господь сказав мені: «Не проводи більше занять, Я роблю нове у твоєму житті». І раптом у мене зникло бажання проводити ці домашні заняття. Незадовго до того в мене народилась дитина. Моє серце підказувало, що я правильно зрозуміла Бога. Це також підтверджувалось різними життєвими обставинами. Лише одне трохи засмучувало:

люди нарешті щотижня почали віддавати невеликі пожертви. Сума була різною: від 15 до 50 доларів, але за місяць ми отримували б немало. Та щоб перейти на вищий рівень підготовки, я мала відмовитись від цього джерела фінансів.

Я підкорилась і чекала чогось неймовірного! Минали місяці, але нічого не відбувалось. Я не мала жодної можливості проповідувати. З багатьох причин цей рік був найважчим у моєму житті. Запитання не давали мені спокою: чи правильно я зрозуміла Бога? Можливо, покликання — це тільки моя уява? Чи здійсниться моя мрія? Що я маю для цього робити? Але Бог завжди відповідав мені однаково: «Заспокойся і знай, що Бог Я» (Пс. 45:11).

Іноді буває дуже важко дочекатись призначеного Богом часу. Тоді я

не розуміла всього, про що зараз розповідую вам. Але коли ми аналізуємо минуле, то бачимо, що всі події в нашому житті взаємопов'язані. Було таке відчуття, що Бог поклав мене на книжкову полицю. Здавалося, нічого не відбувається, але насправді відбувається дуже багато, навіть якщо ми цього не бачимо. Ми зростаємо, змінюємось, зміцнюється наша віра.

Наступні п'ять років

Коли рік очікувань закінчувався, ми з Дейвом почали відвідувати нову церкву, яка щойно відкрилась у передмісті Сент-Луїса. Вона була невеликою — близько 30 чоловік. Але ми були впевнені, що Бог бажає нас бачити саме тут. Через деякий час мені запропонували щочетверга проводити жіночі служіння. Це було наступним

кроком у моєму служінні, оскільки настав призначений Ним час.

Бог благословив мої починання, кількість жінок на цих служіннях швидко зростала, і незабаром щотижня збиралось близько 400 жінок. Потім я почала працювати в церкві помічником пастора. Мене також рукопоклали на служіння у Центрі християнського життя як учителя біблійного коледжу. Церква стала спонсором моєї першої радіопрограми, яка транслювалась у місті Сент-Луїс.

Я багато навчилась за ці п'ять років, зокрема бути під владою. Людина не знає, як діяти, маючи владу, як володіти нею, якщо вона не вміє бути підвладною. Важливо також пам'ятати, що покора — це не тільки дії, а й ставлення. Ти можеш прийняти рішення виконати завдання, але

мати проблеми зі ставленням. Його можна виразити такими словами: «Я сиджу, але всередині я стою». Особливо якщо ти людина із міцною волею, як я, наприклад.

Через деякий час я навчилась працювати в команді, брала участь у різних служіннях. Я також навчилась очікувати. Було та й сьогодні є багато речей, які Бог поклав мені в серце, і я хотіла виконувати Його завдання, але знову-таки ще не настав призначений час. Отже, очікування — означає зростання.

То були чудові роки. Іноді доводилося важко: був сміх, були й сльози, були досягнення, але були й розчарування. Завдяки всім цим подіям пастори Центру християнського життя Рік і Бетті Шелтон та ми з Дейвом стали і сьогодні є найкращими друзями. Ми зростали разом. Я помітила,

що коли люди зростають разом і не здаються у важкі часи, вони зазвичай стають друзями на все життя. Коли Центр християнського життя мав 1200 партнерів церкви, всі готувалися до переїзду в чудове нове приміщення. Це був власний будинок. Все зростало, рухалось уперед, і в цей час Господь знову дещо мені сказав.

6

Відділення. «Життя у Слові» починається

Пам'ятаєте, я розповідала, як Бог уперше сказав про моє покликання? Я заправляла ліжко, і Господь промовив: «Ти подорожуватимеш по всьому світу... і матимеш велике аудіослужіння». Певною мірою це виповнилось у період підготовки, але в повному обсязі здійснення мого покликання було ще попереду.

Якось у молитві одне місце Писання особливо відгукнулось у моєму серці. Це було Послання до филип'ян

2:16, в якому Бог каже додержувати «(перед лукавим та розпусним родом) слово життя...» Після цього я бачила видіння, в якому Бог звернувся до мене з пропозицією проповідувати Його Слово на радіо. Доти я ніколи не була на жодній радіостанції. Іноді я подорожувала, але недалеко. Однак мріяла про велике і недосяжне. Я гадала, що моє покликання здійсниться через служіння у Центрі християнського життя, яке я дуже любила. Але в Бога був інший план.

У Книзі приповістей 16:9 сказано: «Розум людини обдумує путь її, але кроки її наставляє Господь». Я мала власний план, і мені здавалось, що він збігається з Божим. Однак Господь сказав мені: «На цьому місці Я зробив через тебе все, що хотів. А зараз візьми своє служіння і вирушай у до-

рогу». Я зрозуміла, що мені треба буде проводити зібрання «Життя у Слові» поза церквою. Довгий час я відкидала цю ідею, але врешті-решт чітко зрозуміла, що саме Бог наказав мені це робити. Звичайно, я боялась помилитись, бо це означало втратити всі надбання за останні десять років. Мені було страшно!

Я пішла за Богом і залишила свою роботу в церкві. У цей час Господь показав мені, що Він відділяє мене для того, заради чого покликав. Мені подобалося все, що я робила до цього, але то була лише підготовка. З кожним кроком на шляху мого покликання збільшувалось Боже помазання і відповідальність також.

У Книзі Дій святих апостолів 13:2 розповідається, як під час молитви та поклоніння віруючих Дух

Святий наказав їм віддати Варнаву і Савла на справу, яку Бог покликав їх робити. Доти їхнє служіння теж приносило гарні плоди і було благословенним, але Бог сказав: «Настав призначений час».

Я хочу підбадьорити тебе: у призначений Богом час ти обов'язково побачиш виповнення своїх мрій і втілення видінь у реальність. Якщо Бог має певне покликання для твого життя, Він здійснить це Свого часу. Крок за кроком іди Божим шляхом і пам'ятай, що покликання, помазання та відділення може зайняти багато років. Будь вірним у малому. Твій шлях — під Божим контролем.

7

Ви стомилися чекати?

Якщо ви чекаєте вже довгий час і не бачите особливих зрушень, таке очікування, напевно, стомлює вас. Раджу вам змінити своє ставлення до очікування. В Євангелії від Марка 4:20 — 27 сказано, що ми повинні мати терпіння, як фермер, що саджає зерно і потім чекає дощу раннього та пізнього. Слово повчає, що, чекаючи сходів, він встає вранці і лягає спати ввечері, його життя триває. Сіяч знає: щоб отримати урожай, потрібен час. Бог навчив мене, очікуючи здійснення мрії, жити звичайним життям. Якщо поринемо у щось нове, залишивши те, про що треба дбати нині, ми

втратимо радість. Бог відкрив, у чому моє покликання, за десять років до того, як воно почало здійснюватись. І протягом усіх цих десяти років я намагалась його виконувати раніше за призначений Богом час. У мене нічого не виходило, і це дуже розчаровувало.

Уявіть вагітну жінку, яка вже має п'ятеро дітей. А що як вона намагатиметься народити шосту дитину лише на першому місяці вагітності? Впевнена, в неї нічого не вийде. А що як вона візьметься докладати всіх зусиль, щоб народити шосту дитину, і покине піклуватися про п'ять, яких уже має? У цьому немає здорового глузду. Але саме так багато віруючих поводить ся, чекаючи Божих обіцянок.

Коли чекаєте, насолоджуйтесь тим, що маєте сьогодні! Знову повертаючись до біблійного прикладу з сіячем, бачимо, що, посіявши насіння

в землю, чоловік уночі спить, а вранці прокидається, тобто живе звичайним повсякденним життям. Але чекає, коли доспіє врожай.

Одного разу в аеропорту нас із чоловіком зустрів один пастор. Всюди, куди б ми не пішли, були черги: біля ескалаторів, у ресторанах. Я помітила, що цього пастора дратувало постійне очікування. Раптом він сказав мені: «Ви ж бачите, я зовсім не вмю чекати».

Невміння чекати, а це означає відсутність терпіння, може вплинути не тільки на наш емоційний стан, а й на здоров'я. Адже більшу частину життя нам доводиться очікувати. І якщо це дратує нас, виникає стрес, який шкодить нашому фізичному тілу. Той пастор дуже хворів, і з висновку лікарів було ясно, що причина хвороби — це довготривалі стреси.

Змініть своє ставлення до очікування, і тоді воно не приноситиме вам стільки неприємностей.

Наголошую: в житті доводиться більше часу чекати. Це істина. Отримавши те, що чекали, ми починаємо чекати щось інше. І так постійно. Наприклад, коли ви отримали одне підвищення зарплатні, то одразу починаєте чекати наступного. Спочатку ви чекаєте, коли дитина народиться, потім — коли вона виросте з пелюшок і почне носити джинси, а потім чекаєте, коли сама зможе їх купити собі. Спочатку ви чекаєте, коли зможете купити собі будинок, потім чекаєте, коли зможете купити меблі для нього. Розумієте, про що я?

Нам треба навчитись насолоджуватись очікуванням, бо воно допомагає втілювати наші мрії у реальність. Чекайте з радістю, і це дасть життя

вашим мріям. Безумовно, їхнє здійснення залежить від Бога, але очікування — це як листоноша. Іноді буває так, що людина чекає від когось звістки, але коли листоноша приходить, її немає вдома. Вона вже чекає щось інше.

Нетерплячі люди не можуть довго перебувати на одному місці. Тому часто й не отримують те, чого певний час чекали, бо великі обіцянки потребують великого терпіння. Мій чоловік Дейв завжди каже: «Швидко і не надовго, поступово і твердо». Заради швидкого результату нетерплячі люди згодні робити все поспіхом. Але плоди цього недовготривалі. Якщо люди приймають рішення чекати Божого досконалого часу, вони отримують результат на тривалий час.

Інколи у служінні миттєво з'являється «зірка» — людина, якої вчора

ще ніхто не знав, а сьогодні вона майже всесвітньо відома. Можливо, вона зустріла впливових людей, які надали їй великі можливості. Але такий успіх не триває довго. Коли починаються труднощі, ця «зірка» зникає, бо людина не пройшла період підготовки, під час якого загартувався її характер.

Якщо людина не пережила труднощі і стала відомою, отримала успіх за один день, він не буде довготривалим. У Євангелії від Марка 4:5,6 написано, що зерна, які швидко проростають, спалить сонце. Якщо ми поважатимемо й цінуватимемо час очікування, Бог зможе здійснювати Свою дивовижну роботу. Можливо, ми не одразу побачимо результат, але це не буде розчаровувати нас і позбавляти радості.

8

Терпіння, будь ласка!

У Посланні до євреїв 6:12 написано, що обітниці ми отримуємо вірою і довготерпінням. Отже, щоб стати спадкоємцем, не треба доклада-ти багато зусиль. Єдине, що потрібно, — чекати призначеного часу. Можливо, ваш родич залишив вам спадок, але, щоб отримати його, поки що треба потерпіти і зачекати. Віра і терпіння — партнери, які діють разом заради отримання очікуваного результату.

У Посланні до Якова 1:2–4 читаємо: «Майте, брати мої, повну радість, коли впадаєте в усілякі випробовування,

знаючи, що досвідчення вашої віри дає терпеливість. А терпеливість нехай має чин досконалий, щоб ви досконали та бездоганні були, і недостачі ні в чому не мали». Інакше кажучи, якщо ми вміємо чекати, якщо ми виробили в собі терпіння, в нас не буде ні в чому нестачі. Яке сильне місце Писання! Грецьке слово *hypomene*, перекладене в цьому уривку як терпіння, має значення «витримка», «стійкість». Ми бачимо, що терпіння можна розвинути тільки у випробуваннях, коли нам доводиться чогось чекати. Інакше кажучи, як ми можемо зростати в терпінні, не чекаючи чи постійно жалючись на те, що нам не подобається це робити? Труднощі загартовують нас, ми зростаємо, якщо даємо змогу терпінню виконувати свою досконалу роботу (Якова 1:4).

Якщо людина має терпіння, вона буде спокійною і радітиме в будь-якій ситуації.

Я не досконала в терпінні, але зростаю в цьому. Раніше я зовсім не вміла чекати, та згодом зрозуміла, що Бог не зміниться, це мені доведеться змінюватися згідно з Його планом. Якщо Він каже, що ми отримуємо те, чого бажаємо, вірою і терпінням, я вирішила розвивати ці якості в собі. І по мірі того, як зростало моє терпіння, зростали мир і радість у моєму житті.

Терпіння — це плід Духа. Воно схоже на мускул: чим більше ми його тренуємо, тим більшим він стає. А коли мускул уже розвинений, потрібні постійні тренування, щоб він не втратив форму. Такими тренувальними вправами для нашого терпіння є різні

ситуації, коли щось відбувається не так, як ми очікували. Наприклад, через невірні дії якогось водія ваша машина застрягла в пробці. Ось саме час проявити терпіння, хоча це зовсім нелегко. В Посланні до євреїв 12:1 автор підбадьорює нас такими словами: «Тож і ми, мавши навколо себе велику таку хмару свідків, скиньмо всякий тягар та гріх, що обплутує нас, та й біжим з терпеливістю до боротьби, яка перед нами». Нам завжди є чому радіти, тому що ми обов'язково добіжимо до фінішної смуги, коли отримаємо очікуване. І Писання повчає, як треба бігти.

Майте терпіння до себе

Дозвольте мені підбадьорити вас, щоб ви почали будувати своє життя в терпінні до себе. Роблячи помилки,

приймайте милість від Бога і продовжуйте прямувати до фінішу. Майте терпіння до себе, коли боретеся зі своїми слабкостями й недоліками. Нетерпіння приводить до розчарування, а те — до негативних емоцій. І ми ще більше припускаємося помилок замість того, щоб ставитися до себе з терпінням. Коли ми терплячі з людьми, вони швидше зростають і змінюються, ніж тоді, коли на них тиснуть. Майте милість і терпіння до себе, до інших людей, і ви побачите, що це на добро і дає гарний результат. У Євангелії від Луки 8:15 написано: «І плід приносять вони в терпеливості».

9

Коли здійсняться мої мрії?

Сьогодні твоя мрія — у процесі здійснення! Вона якраз «готується» на плиті. Ви чули вислів про те, що вода, на яку дивишся, ніколи не кипить? Я захожую вас робити все, що від вас залежить, і не намагатись братися за те, що може зробити тільки Бог. Є призначений Ним час — і це досконалий час. Тільки Бог знає, коли він настане. Поважай Бога, довіряючи Йому, і насолоджуйся своєю життєвою подорожжю! Ніхто не знає, коли здійзниться твоя мрія, але одне

Коли ж, Господе, коли?

відомо напевно — це буде у найкращий час! Вір у це і залиш для Бога решту роботи!

МОЛИТВА ПОКАЯННЯ

Якщо ви ніколи не запрошували Ісуса стати вашим Господом і Спасителем, зробіть це зараз. Скажіть цю молитву від щирого серця і ви матимете нове життя у Христі.

Господь, я вірю, що Ісус Христос, Твій Син — Спаситель миру. Я вірю, що Він помер на хресті за мене і поніс мої гріхи. Він пішов у пекло замість мене і заплатив за мої гріхи. Він поніс покарання, яке заслуговувала я. Я вірю, що Ісус воскрес із мертвих на третій день і тепер сидить одесною Тебе.

Ісусе, ти мені потрібен. Пробач мої гріхи і будь моїм Господом.

Дякую Тобі, Господь. Амінь.

З цього часу Ісус живе у вашому серці. Бог пробачив вам, тепер ви праведні перед Ним і після смерті підете на небеса.

Найдіть гарну церкву де навчають Божому Слову, не викривляючи істину, і почніть будувати близькі взаємовідносини з Господом. Знання та виконання Божого Слова обов'язково змінять ваше життя: «Якщо будете перебувати в Моєму слові, то ви істинно Мої учні і пізнаєте істину, і істина зробить вас вільними» (Івана 8:31-32).

Читайте та вивчайте Писання, щоб воно завжди жило у вашому серці. У будь-якій ситуації звертайтеся до Божого Слова, яке допоможе вам йти вірним шляхом.

З любов'ю, Джойс Майер

Про автора

Джойс Майер — видатний вчитель Біблії. Вона проповідує Слово мільйонам людей по всій земній кулі.

Джойс відкрила сотні тем, надрукувала більш ніж сімдесят книг і щорічно проводить близько двадцяти конференцій. В 2004 було продано більш ніж 2,5 мільйона її книг і понад один мільйон розповсюджено безкоштовно. В більшості країн світу є можливість дивитися телепередачі Джойс Майер, а її радіопрограми транслюють триста радіостанцій.

Бог покликав Джойс зміцнювати віруючих в Божому Слові. Колись Джойс була однією з тих, хто повністю зневірився у житті. Сьогодні вона насолоджується життям,

тому що навчилася застосовувати істини Божого Слова і перемагати труднощі. Вона впевнена, що переможець може навчити інших людей перемагати.

Джойс відверто говорить про насильство, що терпіла у дитинстві, про перший невдалий шлюб та про всі інші труднощі, з якими зустрічалася в житті. Вона не приховує своє минуле і ділиться практичними порадами з тими, хто зіткнувся з подібними проблемами.

Джойс Майер має почесний ступінь доктора богослов'я Оклахомського університету Орала Робертса та ступінь доктора філософії і богослов'я Флоридського університету «Лайф Крістіан». У лютому 2005 року журнал «Тайм» відніс Джойс Майер до двадцяти п'яти найпопулярніших євангелістів Америки.

Саме життя Джойс Майер свідчить про милість і вірність Бога. Вона наголошує на тому, що, яке б не було минуле у людини, Бог завжди має для неї місце, і Він допоможе їй встати на шлях, що веде до радісного та щасливого життя.

Інші книги Джойс Майєр

Час змін

Все тільки починається

Говорити, щоб побачити

Зцілення розбитих сердець

Ліки від нудьги

Не просто слова

Емоції друг або ворог?

ЧЕКАЄМО НА ВАШІ ЛИСТИ ЗА АДРЕСОЮ:

Росія, 101000, м. Москва, а/с 789,

УК «МЕДІА-МИР»,

Джойс Майер

або

Україна, 01001, м. Київ-1, а/с 355,

МБО «Медіа Мир Інт.»,

Джойс Майер

Ел. адреса: jm@joysemeyer.ru

Наш телефон у Москві: +7 (495) 727-14-68

Наш телефон у Києві: +38 (044) 451-83-12

Відвідайте сайт

«Служіння Джойс Майер»

www.joysemeyer.ru

Програми Джойс Майер можна дивитися

на декількох різних мовах на сайті

tv.joysemeyer.org

«Ми хочемо все і негайно. Але іноді Бог змушує нас чекати, бо Він хоче, щоб ми зростали і ставали зрілими християнами. Це потрібно, щоб ми були готовими прийняти всі благословення, про які Його просимо.

Я вірю, що, очікуючи, ми маємо унікальну можливість перебувати в мирі і радості. Ми можемо бути впевненими в Тому, Хто навчав нас, і самим навчатися жити, залежачи від Нього.

Довіряйте Богові у питаннях духовного зростання, обрання майбутнього чоловіка чи дружини, фінансового процвітання, зцілення — що б це не було. Бог знає кожне наше прохання, і Він направлятиме нас. Сподіваюсь, ця книжка допоможе вам навчитися терпіння — чекати з правильним ставленням, щоб отримати Божі обітниці».